linnapildis, eriti veel puissõõris ning linna-äärise parges, kus suljuva ja kebeda sügistuule käes oliiv-karmiin-kuld-viherdavast võrastikust esimesed koltunud lehed sujuvalt maapinnale langevad.

Vegetatsioonipildi taandumisele vastandiks elevustab sügis linnaelu väga märgatavalt. Suve lõppedes algavad koolid augusti teisel poolel oma õppetööd, ja septembris järgnevad neile kõrgemad õppeasutised: ülikool, konservatoorium, „Pallase" kunstikool. Ka rahva-ülikoolis algavad loengud. Õppetöö eel on käimas suur korterite otsimine, mis uute üliõpilaste immatrikulatsiooni paigu eriti suureks kasvab. Linna rahvastiku arv suureneb pidevalt (vt. 10. joon.), suvitajad valguvad tagasi, reisijate aurikud vähendavad sõite ning linnaline liiklemine omandab peale suvevaiget suurema nobeduse, pea-asi aga tiheduse. Igal pool on rühklemist ja kibelemist. Jõel on oodatava laevatamis-hooaja lõpu eel elav palgiparvetamine ja metsamaterjali vedu käsil. Eriti rohkesti on lotje, mis peipsi-äärseist kohist puid Tartu toovad, ja sadamas valitseb vilgas töö. Sama elav on tagamaaga suhtlemine maisteid kaudu: augusti/septembri siirdudes peetakse linnas põllutulundusening tööstusenäitust, iga-argipäevasel turul on rohkesti loonustooteid, millega kaasub turuhindade langemine. Eriti rahva- ja saadusterikkad on sügisesed laadad. Palju on elussigu ning põrsaid ja maasaadusi (vt. 129.—131. joon.). Maarja- (septembri lõppveerand), eriti mihkli, aga ka mardi- (novembri I pool) laat on palju suurem kui suvine jaanilaat. Neist algab huvitavaim mihklilaat traditsioonilise „potilaadaga", millele järgneb erikordselt suur kariloomade saabumine, nii et sagedasti laada üks ots ulatub Soola uuli pidi Kaarli uuli nurgani ja teine küünib Narva uuli mööda Peetri kirikuni.

Samuti tiheneb linna vaimline õhkkond ja tegevus: „Vanemuine" avab augustis teatri-hooaja ja suvel ositi suletud ning vaikseis kinodes tõuseb elevus. Peetakse viimaseid suvespordi — jalapalli, murutõnise, ratsa- ja traavi-, aeru- ning mootorpaadi- j. t. võistlusi, „Pallas" peab tavalisesti oma õpilaste tööde näitust . . .

Aritmogramm-tabel LIII.[1]

L'épaisseur de la couche de neige (1896—1915). Chaque „—" indique cinq cm. L'épaisseur moyenne et maximum.

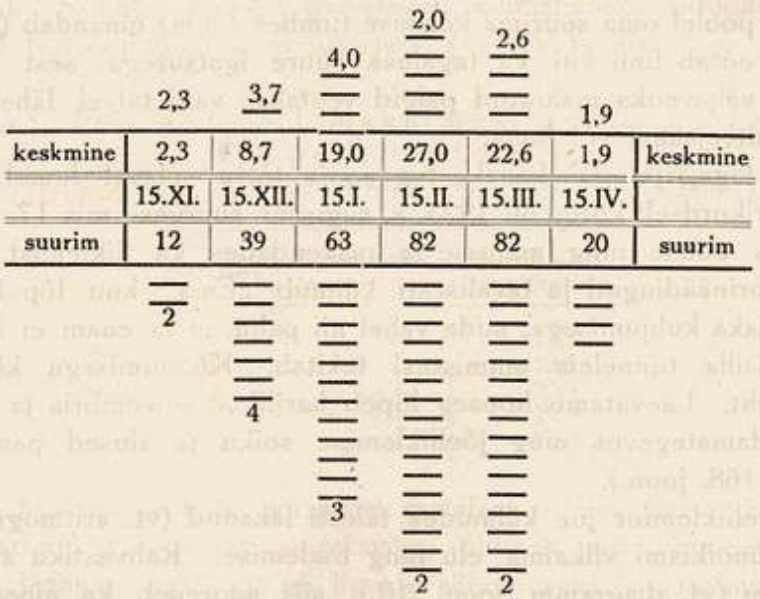

keskmine	2,3	8,7	19,0	27,0	22,6	1,9	keskmine
	15.XI.	15.XII.	15.I.	15.II.	15.III.	15.IV.	
suurim	12	39	63	82	82	20	suurim

Lumikatte kõrgus 1896.—1915. a. Tartus (iga „—" tähendab 5 sm).